

Krönikåseri

TEXT&FOTO PEDER STRANDH

Peder Strandh

Myteri i kulturvasen

"Du bär väl basker och målarrock när du kommer?". Den trevande uppmaningen, smäckert förtäckt till fråga, fick jag av den blivande brudens far ett par veckor innan det stundande högsommarbröllopet..

ATT EN "RIKTIG konstnär" måste bära basker är annars en föreställning som tycks mig vara på utdöende, tack och lov. Men många, och ofta betydligt mer drastiska än den om baskern, är de föreställningar som rör kulturutövaren och dennes tillvaro. (Vänligen sörg för god ventilation om du fortsätter att läsa detta Krönikåseri).

MED UTGÅNGSPUNKT i en penselfäktande kulturknegares (undertecknads); syn på det egna skapandet, -upplevelse av det rådande kulturella närklimatet samt upplevda förväntningar som omgivningen kan tänkas ha på en, vill jag här och nu blotta min terpentindoftande byk:

"Va?! du ser inte ut som nån konstnär", "dricker'u rödtjut hela dagarna?" eller "målar du så man ser va're föreställer eller fyrkanter?". Tja, många är frågorna och påståendena jag möter bland människor som inte hänger (läs umgås), med och du:ar kulturetablissemangets alpackakofter. För en del i det breda folklagret tycks konstnären rent av vara lika exotisk som flodhästen i Fyrisrännan för uppsalabon.

Hur ser då en konstnär ut?

Ja, hur ser du själv ut?

Dricker jag rödvin dagarna i ända?

Nej, jag är en yrkesverksam konstnär vilket, för mig, innebär att jag vill vara emotionellt närvarande och (oftast), intellektuellt frånvarande i mitt arbete; att kunna göra ett medvetet/nyktert val däremellan anser jag vara avgörande för det slutliga resultatet.

Men något glas eller två till maten ibland, ja tack gärna.

Målar jag föreställande eller fyrkanter/abstrakt?

Döm själv då DU tveklöst är den som bäst vet vad du uppfattar/uppskattar och motsatt.

RECENSENTER ÄR ETT intressant och fascinerande släkte. Var växer de? Vem hittar, plockar och sätter dem i "finkulturens" vaser?

Filmrecensenten hyllar så gott som alltid den där filmen som ingen (alpackakofterna undantagna), vill eller orkar se.

Motsvarigheten inom musikgenren lovsjunger reflexmässigt nästan alltid den där cykelrumskonserterna där en skolad tenor, ackompanjerad av en kastanjettvirtuos, framför utvalda "evergreens" hämtade från Johann Sebastian Bachs sex Brandenburgkonserter. Att det hela dessutom sker på plats i ett cykelrum - i förorten - Wow!! En konsert som ingen av de boende i nämnda förort orkar lyssna till, men väl alpackakofterna.

NÄR DET KOMMER till mitt område, måleriet, så råder liknande märkliga omständigheter. Ett exempel kan vara att någon "cultural big shot" har bestämt i New York, London eller Sydney att XX är en fantastisk konstnär. Allmänheten i nämnda städer har sedan länge gett upp hoppet om att förstå sig på vari tjusningen med XX: s visuella obegripligheter ligger (förgyllda bajskorvar får stå som exempel på fin-konst här). Men halvåret senare vaknar alpacka-

Copyright © MMX Peder Strandh Productions

till, vet jag! Nej tack, säg mig bara var jag hittar närmsta spyhink!

AVSLUTNINGSVIS ETT PAR frågor jag hoppas få svar på:

Ett; hur kan ett, säg, svart streck höjas till skyarna som ädel konst bara för att dess upphovsman råkade beta Picasso eller Mirò? Detta medan ett identiskt streck (av samma kulör) av en annan hand ignoreras eller avfärdas som skräp.

Två; finns recensenterna enkom till för alpackakofterna eller är de rent av självändamålet förkroppsligat?

Då min egen garderob

Copyright © MMX Peder Strandh Productions

kofterna och deras profeter med ett ryck i Köpenhamn, Oslo eller Stockholm och snart har de ordnat med en flashig vernissage på något tjuisigt galleri på hemorten. Skumpa och snittar inmundigas glupskt allt medan djupt filosofiska kommentarer krystas fram kring de framkrystade och numer förgyllda korvarna. Skål! Ta en crostini med pesto mascarpone

inte hyser en alpackakofta (men väl en basker), så vågar jag hävda att två identiska streck är just detta. Inget mer och inget mindre än just två likadana streck. Och i ärlighetens namn anser jag personligen att förgylld avföring bara är skit i fin kostym!

Peder Strandh är luthagskreativist med atelje på Skolg 7. Besök pederstrandh.se för mer info.